

forskningsindsats vedrørende plantebeskyttelse kan føre til mindre brug af pesticider. Endvidere henvises der til den i marts 1986 udsendte redegørelse »Pesticider«.

De bærende elementer i handlingsplanen udgøres af forskning og information, der samtidig danner grundlag for uddannelse og vejledning vedrørende pesticidanvendelse.

Planen indeholder en oversigt over en række forsknings- og forsøgsaktiviteter, der på kort og på længere sigt vil kunne bidrage væsentligt til en reduktion i pesticidforbruget.

Statens Planteavlfsforsøg har, siden de første bekæmpelsesmidler kom på markedet, løbende bestræbt sig for at udpege de bedst egnede pesticider, anvendt mest hensigtsmæssigt, og i de senere år har miljøaspektet optaget en stadig større plads i arbejdet. Derfor vil en række af de i planen indeholdte initiativer være en udbygning af allerede igangværende opgaver.

Stigende omkostninger ved gennemførelse af kemisk plantebeskyttelse samt de miljøbelastninger, som disse behandlinger indebærer, kræver udvikling af integrerede plantebeskyttelsesstrategier og andre foranstaltninger, som fører til en mere lønsom og mere miljøskånsom plantebeskyttelse. Statens Planteavlfsforsøg råder over en betydelig ekspertise og kapacitet på området, men en forstærket indsats for udvikling af en effektiv plantebeskyttelse med mindre brug af pesticider vil kræve betydelige ekstrabevillinger, jf. bilag 1.

Pesticidforbruget – hvor meget kan det nedsættes?

Forbruget af pesticider er størst på ukrudtsområdet, hvor der bruges omkring 5000 tons aktive stoffer årligt. Omregnet til behandlingsintensitet (BI) svarede dette til, at

landbrugsarealet i gennemsnit i 1984 blev behandlet 1,4 gange med herbicider i normaldosering.

Anvendelsen af svampemidler er mere end fordoblet inden for de seneste 5 år. Forbruget var i 1984 2.500 tons. Langt den overvejende del af svampemidlerne anvendes til bekæmpelse i korn. Behandlingsintensiteten for fungicider var i 1984 1,2.

Forbruget af insektmidler er årligt på 400–500 tons aktive stoffer. Mængdemæssigt udgør insekticiderne kun en lille del – ca. 5 pct. – af det samlede pesticidforbrug; men insektmidlerne omfatter generelt de mest giftige stoffer blandt pesticiderne. Den største mængde insektmidler anvendes i kornafgrøder, efterfulgt af raps, ærter og roer. Den samlede behandlingsintensitet var i 1984 0,6.

Brugen af vækstregulerende midler er inde i en betydelig udvikling. I 1981 blev der anvendt 100 tons og i 1984 400 tons – helt overvejende i kornproduktionen. Behandlingsintensiteten på landbrugsarealet for de vækstregulerede midler nåede i 1984 op på 0,23.

Forbruget af pesticider i privathavebruget skønnes at være på 40 tons årligt.

Den skønnede mulige formindskelse af pesticidforbruget er angivet i den følgende tabel. Tabellen viser, hvad vi anser for at være realistiske muligheder for en nedsættelse af pesticidforbruget på kort og på længere sigt. Tallene angiver f.eks., at behandlingsintensiteten med herbicider på kort sigt kan reduceres til 80 pct. af 1984-forbruget. På længere sigt vil det være muligt at nedsætte forbruget til 60 pct. af 1984-tallene. Den anførte mulige reduktion af pesticidforbruget er bl.a. betinget af, at de nødvendige ressourcer til intensivering af forskning og information stilles til rådighed.

	herbicider	fungicider	insekticider	vækstregulerende midler
På kort sigt (1–3 år)	20 pct. (BI 1,1)	20 pct. (0,9)	20 pct. (0,5)	+ (BI ?)
På længere sigt (4–10 år)	25 pct. (BI 0,8)	15 pct. (0,7)	15 pct. (0,4)	+ (BI ?)

Hvordan disse reduktioner opnås inden for de forskellige pesticidgrupper (herbicider, fungicider, insekticider og vækstregulerende

midler), summeres kort i det efterfølgende afsnit. En mere uddybende beskrivelse af midler og metoder til opnåelse af et mindre